

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra Poetiske Skrifter IV

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter IV", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter IV*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN , 1926-1930, s. XXXVIII. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-oehl04val-shoot-idm140153725105776.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter IV

Først kommer den umiddelbare Periode. Kunstneren skaber, fordi han ikke kan andet - uden at reflektere over sin Kunst. Han lever et rent Planteliv. Men saa kommer Kritiken ind i hans fredelige Tilværelse; den møder ham baade med den knusende Dom og med den beundrende Hyldest. Og Kritiken tvinger til Selvransagelse; han stilles overfor det fundamentale Problem: Er jeg Kunstner, eller er jeg det ikke? - I de to Akter, der indeholder Correggios Møde med de to store Mestre, som tilintetgør hans fredelige Idyl, træder Oehlenschlägers xxxix Storhed baade som Dramatiker og som Psykolog overbevisende frem. Navnlig er den gennemførte Parallelisme i de afgørende Optrin: Mikel Angelos strænge tekniske Dom og Giulio Romanos sympatiske Forstaaelse af frisk og stor Virkning. Og det er sikkert med Urette, at man har bebrejdet Digteren, at han ikke i et nyt Møde mellem Correggio og Mikel Angelo lod den sidste tage sine haarde Ord i sig igen. Han har taktfuldt sparet Titanen for en pinlig Scene, og han har opnaaet en knappere, men fuldt saa stærk Virkning ved at lade Mesterens store Ring, som saa frygteligt havde fortalt Antonio, hvem den formentlige Farver var, erstatte et stort nyt Optrin, som Tegnet paa den absolute Oprejsning og Anerkendelse.